

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2010 r. — Hiszpania przeciwko Komisji**(Sprawa T-113/10)**

(2010/C 113/108)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. Rodríguez Cárcamo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C(2009) 10678 z dnia 23 grudnia 2009 r. zmniejszającej pomoc z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) dla programu operacyjnego Kraj Basków w ramach celu 2 (1997-1999) w Hiszpanii przyznanej na mocy decyzji Komisji C(98) 121 z dnia 5 lutego 1998 r. EFRR nr 97.11.09.007, oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Źródłem niniejszego sporu jest decyzja C(98) 121 z dnia 5 lutego 1998 r., w której Komisja przyznała pomoc z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) i z Europejskiego Funduszu Socjalnego (EFS), przeznaczoną na realizację programu operacyjnego w regionie Kraj Basków wpisującego się we wspólnotowe ramy wsparcia na rzecz pomocy strukturalnej w regionach Hiszpanii objętych celem nr 2 w latach 1997-1999, której maksymalna kwota wsparcia z EFRR wynosiła 291 862 367 EUR.

W zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji Komisja stwierdza, że przy realizacji omawianego programu operacyjnego doszło do powstania nieprawidłowości dotyczących 24 z 37 kontrolowanych projektów, co dotyczy kwoty w wysokości 4 844 712 820 ESP i powoduje konieczność zastosowania korekty finansowej w wysokości 27 794 540,77 EUR.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

— naruszenie art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ⁽¹⁾ ze względu na zastosowanie w zaskarżonej decyzji metody ekstrapolacji, podczas gdy

artykuł ten nie przewidywał możliwości ekstrapolacji nieprawidłowości stwierdzonych w konkretnych działaniach w odniesieniu do wszystkich działań podejmowanych w ramach programów operacyjnych finansowanych ze środków finansowych EFOGR. Korekta dokonana przez Komisję w zaskarżonej decyzji pozbawiona jest podstawy prawnej, ponieważ, zgodnie z wyrokiem Trybunału z dnia 6 kwietnia 2000 r. Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji C-443/97 ⁽²⁾ wytyczne Komisji z dnia 15 października 1997 r. dotyczące korekt finansowych netto w ramach stosowania art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/88 nie mogą wywoływać skutków prawnych w odniesieniu do państw członkowskich oraz ponieważ ten art. 24 odnosi się jedynie do zmniejszenia pomocy, której ocena potwierdza istnienie nieprawidłowości, a która to zasada zostaje naruszona przy zastosowaniu korekt opartych na ekstrapolacji.

— tytułem ewentualnym, naruszenie art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. w związku z obecnym art. 4 ust. 3 TUE (zasada lojalnej współpracy) z uwagi na zastosowanie korekty opartej na ekstrapolacji, pomimo, iż nie został wykazany niewystarczający charakter systemu zarządzania, kontroli i badań dotyczący zmienionych umów, ponieważ organy zarządzające zastosowały hiszpańskie przepisy, których Trybunał nie uznał za sprzeczne z prawem Unii Europejskiej. Królestwo Hiszpanii uważa, że przestrzeganie prawa krajowego przez organy zarządzające, nawet w przypadku, gdy może doprowadzić do stwierdzenia przez Komisję istnienia konkretnych nieprawidłowości lub naruszeń prawa Unii Europejskiej, nie może stanowić podstawy dla ekstrapolacji z uwagi na niewystarczający charakter systemu zarządzania w przypadku, gdy Trybunał nie uznał prawa stosowanego przez te organy za niezgodne z prawem Unii Europejskiej, a Komisja nie wniosła na podstawie art. 258 TFUE skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

— tytułem ewentualnym, naruszenie art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 z uwagi na brak reprezentatywności próby użytej w celu zastosowania korekty finansowej opartej na ekstrapolacji. Należy wyjaśnić w tym względzie, że Komisja dobrała próbę w celu zastosowania ekstrapolacji przy użyciu niewielkiej liczby projektów (37 na 3348), nie uwzględniając wszystkich osi programu operacyjnego, włączając wydatki wycofane uprzednio przez władze hiszpańskie, opierając się na wydatkach zadeklarowanych, a nie na przyznanej pomocy, oraz stosując program informatyczny, który zapewniał poziom zaufania dotyczący tego programu poniżej 85 %. W związku z powyższym Królestwo Hiszpanii uważa, że próba nie spełnia wymogów reprezentatywności niezbędnych dla wykorzystania jej jako podstawy ekstrapolacji.

— Królestwo Hiszpanii podnosi wreszcie, że poinformowanie władz hiszpańskich o istnieniu nieprawidłowości (które miało miejsce w sierpniu 2005 r. w odniesieniu w większości przypadków nieprawidłowości popełnionych w latach

1998 i 1999), powinno stanowić moment rozpoczęcia biegu terminu ich przedawnienia, przy zastosowaniu wynoszącego cztery lata okresu przedawnienia przewidzianego w art. 3 rozporządzenia 2988/95⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań pomiędzy, z jednej strony, różnymi funduszami strukturalnymi, i, z drugiej strony, między tymi funduszami a operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374 z 31.12.1988, s. 1).

⁽²⁾ Sprawa C-443/97, Rec. s. I-2415.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2010 r. — Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji

(Sprawa T-115/10)

(2010/C 113/109)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii (przedstawiciele: S. Ossowski, pełnomocnik, wspierany przez D. Wyatta, QC, i M. Wooda, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/45/EU z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG (dyrektywy siedliskowej)⁽¹⁾, trzeciego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na śródziemnomorski region biogeograficzny⁽²⁾, w zakresie w jakim wyznacza ona Estrecho Oriental jako teren mający znaczenie dla Wspólnoty oznaczony kodem ES6120032

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca kwestionuje ważność decyzji Komisji 2010/45/EU (notyfikowanej jako dokument nr C(2009) 10406) w zakresie, w jakim wyznacza ona Estrecho Oriental jako teren mający znaczenie dla Wspólnoty i żąda stwierdzenia nieważności wyznaczenia Estrecho Oriental jako terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze, skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem dyrektywy 92/43/EWG ze względu na fakt, iż wyznaczenie hiszpańskiego Estrecho Oriental jako terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty jest z nią niezgodne, ponieważ:

— bardzo istotna część tego terenu mieści się w obszarze brytyjskich wód terytorialnych wokół Gibraltaru (British Gibraltar Territorial Waters, zwanych dalej „BGTW”), kontrolowanych przez Zjednoczone Królestwo, nie zaś przez Hiszpanię, oraz

— w pełni pokrywa się on z należącym do Zjednoczonego Królestwa mającym znaczenie dla Wspólnoty istniejącym terenem Southern Water of Gibraltar.

Po drugie, skarżąca wskazuje, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem zasady pewności prawa, ponieważ wyznaczenie Estrecho Oriental jako terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty oznacza nałożenie na Hiszpanię obowiązków na mocy dyrektywy 92/43/EWG w odniesieniu do części istniejącego terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty, w stosunku do którego rząd Gibraltaru ma już na mocy tej dyrektywy identyczne obowiązki. Powoduje to ograniczenie lub podważenie uprawnień rządu Gibraltaru w zakresie wdrożenia dyrektywy na obszarze mającego znaczenie dla Wspólnoty terenu Southern Waters of Gibraltar i w zakresie narzucenia prawa Gibraltaru na obszarze BGTW, stwarzając stan braku pewności prawa dla rządu Gibraltaru i obywateli UE.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja została przyjęta z naruszeniem zasady proporcjonalności, ponieważ wyznaczenie hiszpańskiego Estrecho Oriental jako terenu mającego znaczenie dla Wspólnoty w taki sposób, iż obejmuje on całość należącego do Zjednoczonego Królestwa mającego znaczenie dla Wspólnoty terenu Southern Waters of Gibraltar i inne obszary BGTW, nie jest ani właściwe, ani konieczne dla osiągnięcia celów w zakresie środowiska naturalnego określonych w dyrektywie 92/43/EEC.